Prezydent
Thomas S. Monson

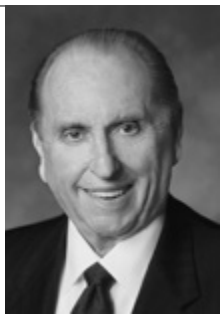

Bądźcie światłością

Miałem przywilej, aby uczestniczyć w wielu uroczystościach kulturowych odbywających się w związku z poświęceniem świątyń. Wszystkie z nich bardzo przypadły mi do gustu, włączając w to moją ostatnią, której poświęcenie miało miejsce w mieście Phoenix w stanie Arizona.

Młodzież świętych w dniach ostatnich uczestniczyła w uroczystościach kulturowych przedstawionych we wspaniałych godnych zapamiętania programach. W zeszłym roku w Phoenix, tuż przed rozpoczęciem, powiedziałem uczestnikom: „Jesteście dziećmi światłości".

Chciałbym, żeby wszyscy młodzi święci wiedzieli, że są dziećmi światłości. Będąc takimi, mają powinność, aby być „jak światła na świecie" (List do Filipian 2:15). Ich obowiązkiem jest dzielenie się prawdami ewangelii. Są powołani, aby być jak świątynna latarnia morska oświetlająca coraz ciemniejszy świat. Mają obowiązek, aby podtrzymywać swój płomień i aby płonął on jasno.

Aby „[być] dla wierzących wzorem" (I List do Tymoteusza 4:12), my sami musimy wierzyć. Musimy rozwijać wiarę potrzebną do przetrwania duchowego i dawania innym światła. Musimy pielęgnować świadectwo, aż stanie się kotwicą w naszym życiu.

Pośród innych najbardziej skutecznych sposobów, aby zdobyć i zachować wiarę w dzisiejszych czasach, znajduje się czytanie i studiowanie pism świętych oraz częsta i systematyczna modlitwa. Zwracam się do młodzieży Kościoła: jeśli jeszcze tego nie zrobiliście, niech wejdzie wam w nawyk codzienne studiowanie pism i modlitwa. Bez tych dwóch podstawowych praktyk wpływy świata i trudne warunki rzeczywistości mogą przyciemnić albo zgasić wasze światło.

Nastoletnie lata nie należą do najprostszych. Są to lata, kiedy Szatan będzie was kusić i będzie starał się ze wszystkich sił odciągnąć was od ścieżki, która wiedzie z powrotem do waszego niebiańskiego domu. Ale kiedy czytacie i modlicie się oraz służycie i jesteście posłuszni, lepiej zrozumiecie „światło, co świeci w ciemności" (NiP 6:21), nasz Przykład i naszą siłę — samego Pana Jezusa Chrystusa. On jest światłością, której powinniśmy się trzymać, aby rozproszyć ogarniającą nas ciemność (zob. 3 Nefi 18:24).

Z silnym świadectwem na temat Zbawiciela i Jego przywróconej ewangelii macie nieograniczone możliwości, aby świecić. Otaczają was każdego dnia, bez względu na sytuację, w jakiej się znajdujecie. Kiedy podążacie za przykładem Zbawiciela, będziecie mieli okazję stać się światłem dla ludzi z waszego otoczenia bez względu na to, czy są członkami waszej rodziny, kolegami z klasy, współpracownikami, znajomymi czy kompletnie nieznajomymi osobami.

Kiedy jesteście światłością świata, ludzie wokół was będą odczuwali szczególnego ducha, który sprawia, że będą chcieli podążać za waszym przykładem.

Błagam rodziców i przywódców naszej młodzieży, abyście pomogli im twardo obstawać przy prawdzie i

prawości. Pomóżcie im otworzyć szeroko bramy nauki, zrozumienia i służby dla Królestwa Bożego. Zbudujcie w nich siłę, aby mogli oprzeć się pokusom świata. Dajcie im wolę, aby podążali w cnocie, wierze i byli przepełnieni modlitwą oraz zwracali się ku niebu, widząc w nim ich pewną kotwicę.

Naszej młodzieży mówię: nasz Ojciec Niebieski was kocha. Obyście także czuli miłość, jaką żywią do was wasi przywódcy. Obyście mieli zawsze pragnienie, aby służyć Ojcu Niebieskiemu i Jego Synowi. I obyście zawsze podążali w prawdzie i byli światłością wśród dzieci Boga.

NAUCZANIE NA PODSTAWIE TEGO PRZESŁANIA

Przedyskutujcie z nauczanymi osobami, co to znaczy być „[dzieckiem] światłości". Jakie niesie to ze sobą obowiązki? Możesz porozmawiać o tym, kiedy ich światło było wyjątkowo jasne i co sprawiło, że takie było. Zapytaj, co myślą o konkretnej osobie — takiej jak przedstawiciel młodego pokolenia, współpracownik albo członek ich rodziny — która może potrzebować światła. Możecie pomodlić się razem na temat tego, w jaki sposób można podzielić się światłem z tą osobą.

MŁODZIEŻ

Latarnia światłości

Prezydent Monson naucza, że młodzież Kościoła „[jest powołana], aby być jak świątynna latarnia morska, oświetlająca coraz ciemniejszy świat". Podaje kilka sposobów, na jakie możesz to zrobić:

Dziel się ewangelią
Wierz
Rozwijaj wiarę
Bądź światłem dla innych
Pielęgnuj świadectwo, aż stanie się kotwicą w twoim życiu
Czytaj i studiuj pisma święte
Módl się często i żarliwie
Służ
Bądź posłuszny

Oceń się w skali 1 do 5 we wszystkich tych obszarach. Jeśli w którymś z nich otrzymałeś niższy wynik, możesz studiować pisma, aby dowiedzieć się więcej na ten temat albo poszukaj informacji na stronie LDS.org. Po ukończeniu studiowania możesz zastanowić się, jak wzmocnić się w tych kwestiach i wyznaczyć cele, aby to osiągnąć.

DZIECI

Jaśniej swoim światłem

Jako dziecko Boga, jesteś dzieckiem światłości. Możesz zdobyć więcej światła, podążając za Zbawicielem, Jezusem Chrystusem. Jezus Chrystus i Ojciec Niebieski kochają cię i chcą, żebyś dzielił się światłem z innymi ludźmi i prowadził ich do Chrystusa. Możesz dzielić się światłem, kiedy jesteś sobą, przestrzegając przykazań, takich jak modlitwa lub czytanie pism świętych. Narysuj kilka gwiazd i zapisz w nich pomysły na to, jak możesz dzielić się światłością z innymi ludźmi, tak jak Jezus Chrystus (możesz zapisać np. „chodzenie do kościoła", „pomaganie mojej rodzinie").

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Wszelkie prawa zastrzeżone. Printed in Germany. Zatwierdzenie wersji angielskiej: 6/15. Zatwierdzenie do tłumaczenia: 6/15.
Tłumaczenie z: *First Presidency Message, August 2015*. Polish. 12588 166

Cechy Jezusa Chrystusa: Łagodny i pokorny

Przestudiujcie z modlitwą to przesłanie i zastanówcie się nad fragmentem, o którym chcecie mówić. W jaki sposób zrozumienie życia i roli Zbawiciela przyczyni się do wzrostu waszej wiary w Niego i pobłogosławi osoby, nad którymi macie pieczę poprzez odwiedziny domowe? Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź stronę reliefsociety.lds.org.

Wiara, Rodzina, Służba

Jest to część z serii Przesłań dla odwiedzin domowych, które mówią o cechach Zbawiciela.

Jezus powiedział: „Wy zaś nie tak, lecz kto jest największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który przewodzi, niech będzie jako usługujący. Któż bowiem jest większy? Czy ten, który u stołu zasiada, czy ten, który usługuje? Czy nie ten, który u stołu zasiada? Lecz Ja jestem wśród was jako ten, który usługuje" (Ew. Łukasza 22:26–27).

„Zbawiciel jest naszym doskonałym przykładem mocy pokory i uległości. Przecież poddał się woli Ojca, jeśli chodzi o największe wydarzenie w całej historii. Jedne z największych słów, jakie znajdujemy we wszystkich pismach świętych, są proste: 'Nie moja, lecz twoja wola niech się stanie' (Ew. Łukasza 22:42)"[1].

Jako uczniowie Chrystusa, my również staramy się być takimi jak On. „Łagodność jest niezbędna, by stać się bardziej podobnym do Chrystusa — powiedział Starszy Ulisses Soares, Siedemdziesiąty. Bez niej nie będziemy w stanie rozwinąć innych ważnych cnót. Bycie łagodnym nie oznacza słabości, ale oznacza zachowanie pełne dobroci i uprzejmości, okazywanie siły, spokoju, zdrowego poczucia własnej wartości i opanowania"[2]. Kiedy pracujemy nad tym, by rozwijać tę cechę, odkryjemy, że „pokorne poddawanie naszej woli Ojcu przynosi nam dar — moc pokory. Jest to moc, by podjąć życiowe próby, moc pokoju, moc nadziei, moc z płonącej w sercu miłości i świadectwa o Zbawicielu Jezusie Chrystusie, nawet moc odkupienia"[3].

Dodatkowe fragmenty z pism świętych

Ew. Mateusza 26:39; Ew. Jana 5:30; Mosjasz 3:19; Helaman 3:35

Z pism świętych

Jednym z najbardziej przepełnionych mocą momentów w czasie posługi Chrystusa był ten, kiedy obmył on stopy Swych uczniów. „Wstał od wieczerzy, złożył szaty, a wziąwszy prześcieradło, przepasał się. Potem nalał wody do misy i począł umywać nogi uczniów i wycierać prześcieradłem, którym był przepasany" (Ew. Jana 13:4–5).

Kiedy Zbawiciel przedstawił ten obrzęd, Jego uczniowie byli przytłoczeni tym, że ich Pan i Nauczyciel uklęknął przed nimi i usługiwał im z łagodnością. Jezus wyjaśnił wtedy lekcje, które chciał, aby zapadły im w pamięć:

„Jeśli tedy, Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem nogi wasze, i wy winniście sobie nawzajem umywać nogi.

Albowiem dałem wam przykład, byście i wy czynili, jak Ja wam uczyniłem" (Ew. Jana 13:14–15).

PRZYPISY

1. Richard C. Edgley, „Obdarowani pokorą", *Liahona,* listopad 2003, str. 99.
2. Ulisses Soares, „Bądźcie łagodni i pogodnego serca", *Liahona,* listopad 2013, str. 9.
3. Richard C. Edgley, „Obdarowani pokorą", str. 99.

Zastanów się

Jak bycie pokornym pomoże nam kochać na sposób Pana?

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Wszelkie prawa zastrzeżone. Printed in Germany. Zatwierdzenie wersji angielskiej: 6/15. Zatwierdzenie do tłumaczenia: 6/15.
Tłumaczenie z: *Visiting Teaching Message, August 2015*. Polish. 12588 166